

הגדה

של פסח

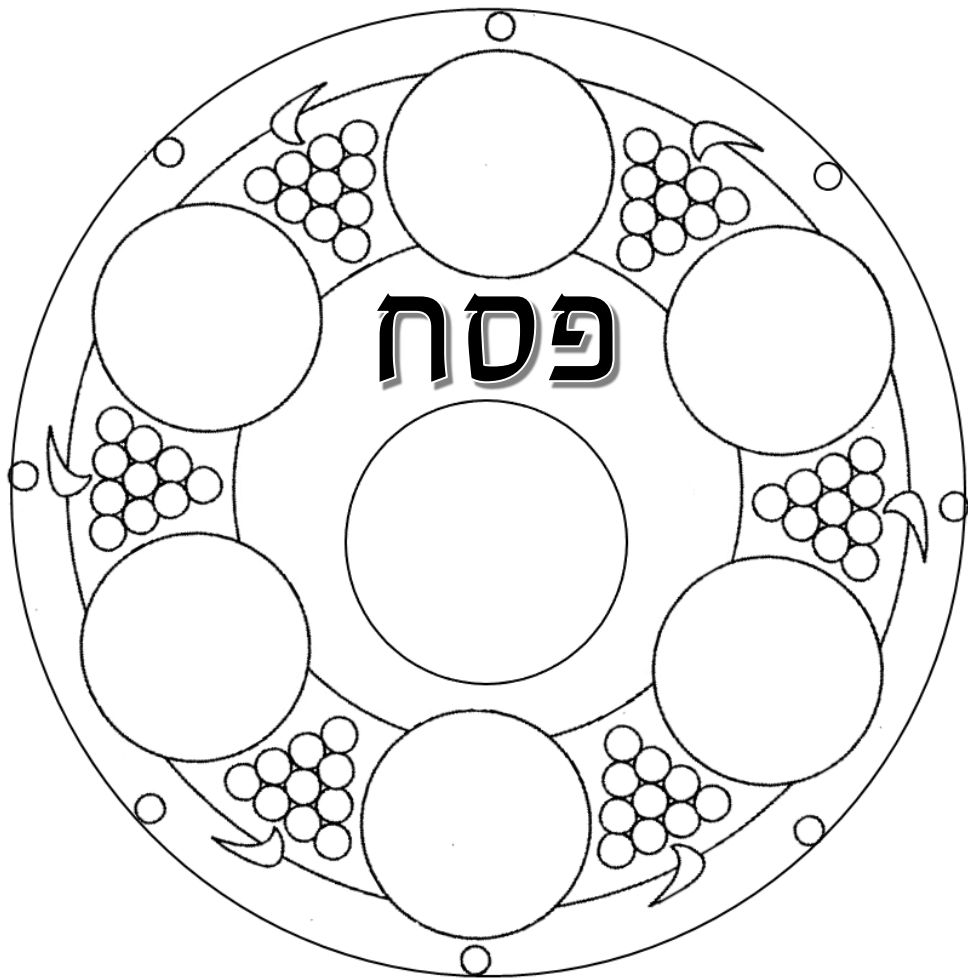
ההגדה של:

אחד מי יודע

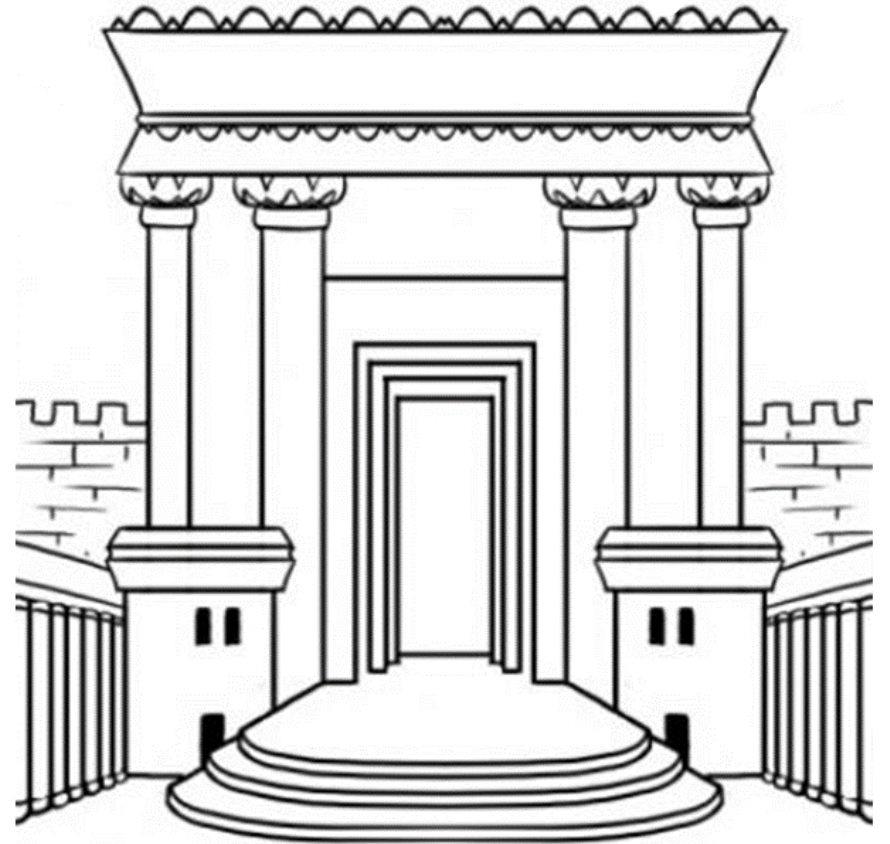

קערת הסדר

נרצה

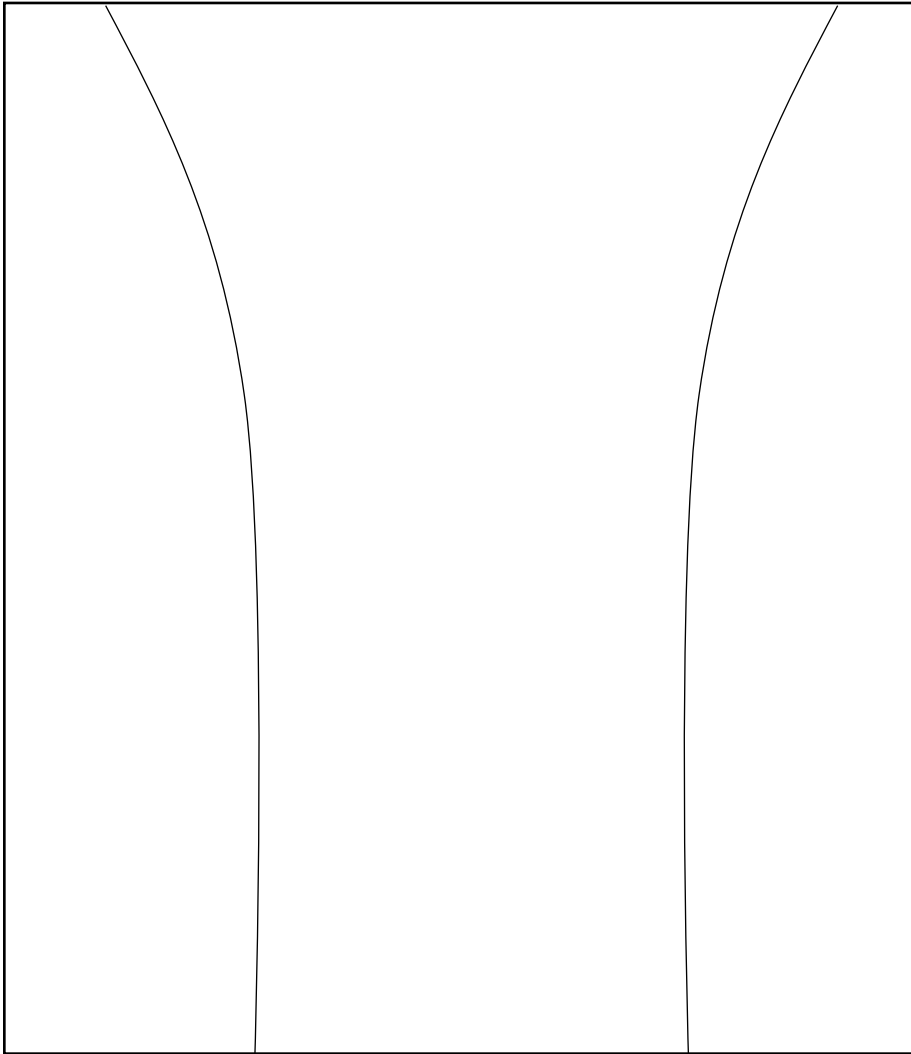
לשנה הבאה בירושלים הבנויה

פּוֹס
"ולקחתי"

הליל

"בצאת ישראל ממצרים..."

קדש

"ברוך... בורא פרי הגפן"
...אשר בחר בנו מכל עם... ותתן לנו...
את יום חג המצות הזה זמן חירותנו...

ורחץ

נוטלים ידיים ללא ברכה

ברך

ברכת המזון

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הן את העולם כולו בטובו כהן
החסד וברחמים, הוא נתן לחם לכל-בשר כי לעולם חסדו ובטובו הגדול
תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון (תמיד) לעולם ועד בעבור שמו
הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותיו
אשר ברא ברוך אתה יי הן את הכל.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד ויזכר
זכרוננו וזכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד
עבדך, וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך, לפלטה לטובה לחן לחסד
ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה, זכרנו יהוה אלהינו בו
לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים;
חוס וחסנו, ורחם עלינו, והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון
ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בונה ברחמים
ירושלים. אמן.

עשה שלום במרומי, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. ואמרו:
"אמן".

יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.

צפון

כרפס

"ברוך... בורא פרי האדמה"

יחיץ

חוצים את המצה האמצעית,
החלק הגדול הוא האפיקומן.

שולחן עורך

אוכלים ושותים בסעודת החג

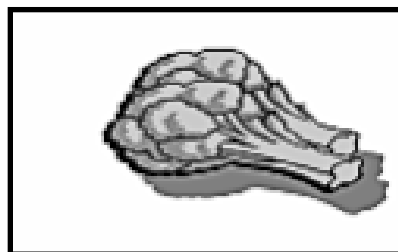
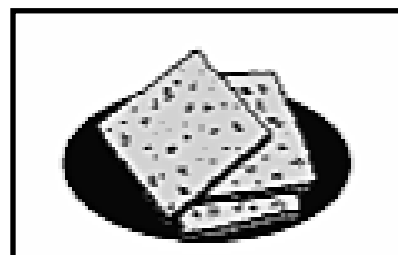
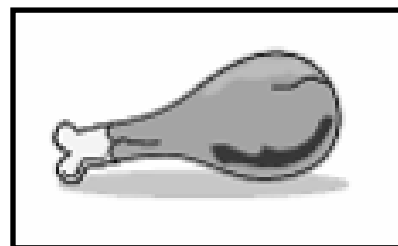
כורך

זכר למקדש.

כך עשה הלל הזקן בזמן שבית
המקדש היה קיים, היה כורך מצה
ומרור ואוכלן בבת אחת. לקיים מה
שנאמר: "על מצות ומרורים יאכלוהו".

מגיד

רבן גמליאל היה אומר: "כל שלא אמר
שלושה דברים אלו בפסח-
לא יצא ידי חובתו, ואלו הן:

כוס
"והצלתו"

מרור

מטבילים מרור בחרוסת ומברכים:
"ברוך... על אכילת מרור"

בכל דור ודור חייב אדם לראות את
עצמו כאילו הוא יצא ממצרים.

מוציא מצה

"ברוך... המוציא לחם מן הארץ"

"ברוך... על אכילת מצה"

רחצה

"ברוך... על נטילת ידיים"

